

DE KRACHT VAN DE SCHELP

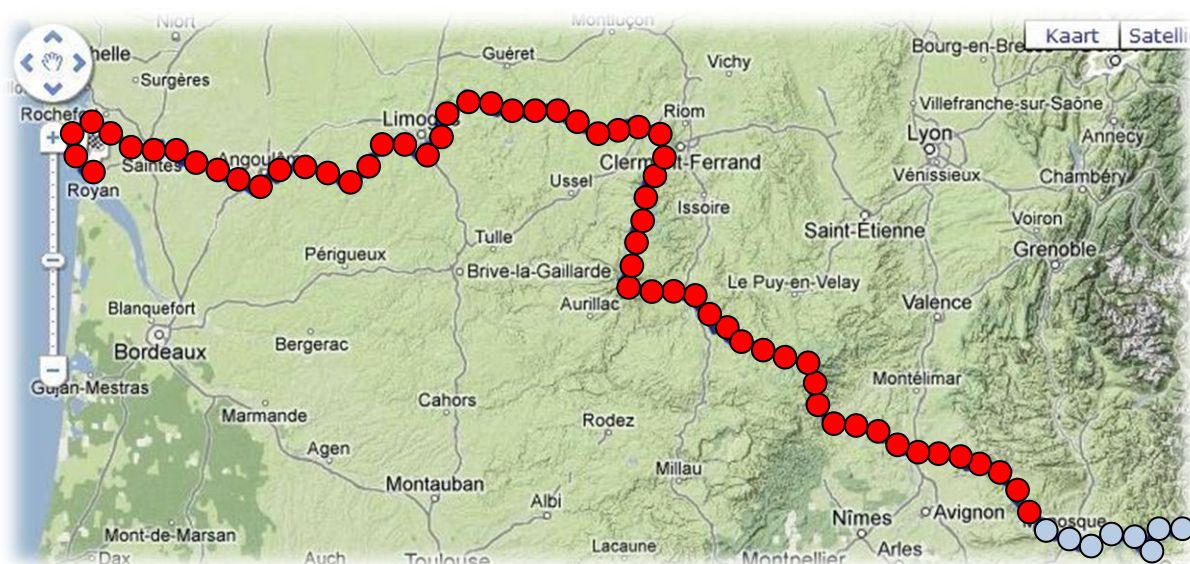
MANOSQUE-GRASSE
GR 4 - DEEL 7

VOORSTELLING TOCHT

“Le sentier de grande randonnée 4” (grote routepad nr.4) is een lange afstands-wandelpad, dat begint vanuit het Franse Royan (Charente-Maritime) en eindigt in het Franse Grasse (Alpes-Maritimes). Op deze wijze verbindt de GR4 de Atlantische kust met de Provence.

De GR4 doorkruist 13 departementen: Charente-Maritime, Charente, Dordogne, Haute-Vienne, Creuse, Puy-de-Dôme, Cantal, Lozère, Ardèche, Gard, Vaucluse, Alpes-de-Haute-Provence en Alpes-Maritimes. Het pad heeft een lengte van zowat 1.500 km.

Ik gebruik de GR 4 als aanlooproute naar Santiago de Compostela. Tot Grasse staat de te volgen weg al vast. Van in Grasse ga ik hoe dan ook doorsteken naar het Heiligdom Lourdes vermoedelijk via Albi maar dat staat nog niet vast. Dat moet ik nog concreet uitwerken. En van Lourdes ga ik dan naar Santiago de Compostela. Geen flauw idee hoeveel kilometer dit avontuur zal beslaan maar ik schat tussen de 3.000 en 4.000 kilometer. Deze onderneming geef ik als titel “De kracht van de schelp” omdat ik sterk geloof in de kracht van de schelp.

Hierboven een kaartje van de GR 4. De rode bolletjes is het traject dat ik in het verleden reeds heb afgelegd. De blauwe bolletjes is het traject dat we nu hebben afgelegd. Hieronder een kaartje met de gehele voorstelling van de tocht. Het traject met de rode bolletjes heb ik reeds gedaan. De zwarte verbindingslijnen dien ik nog te doen.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet – Nederland)

Ludwig D'Haese (Merchtem – België)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ben met pensioen en kan dan ook ten volle mijn voornaamste hobby (wandelen en genieten van de natuur) beoefenen.

Henk ken ik al een negental jaar. We hebben elkaar ontmoet op het Deltapad in Nederland. Sedertdien gaan we jaarlijks één of twee keer samen op stap. Henk is een houthandelaar en werkt dagelijks in het bos om er bomen te rooien. Hij houdt eveneens van de natuur en van het buitenleven.

Maandag 1 mei 2017

Met de TGV reizen we naar onze bestemming, Manosque met een overstap in Marseille. De TGV heeft echter een vertraging waardoor we onze aansluiting in Marseille missen. Hierdoor dienen we 4 uur te wachten op de volgende trein naar Manosque. We doen dan maar een toertje in Marseille.

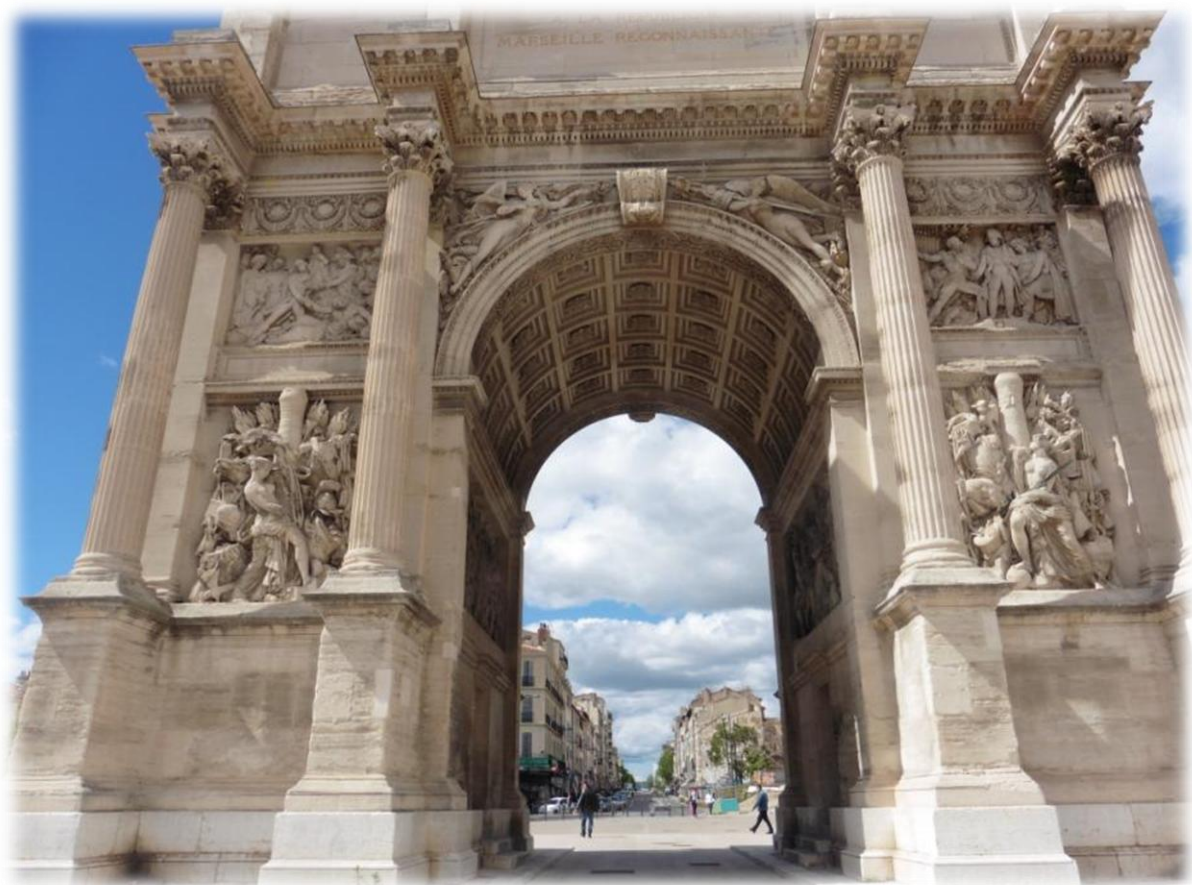
We gaan naar het hoogste punt van de stad, naar de basiliek Notre-Dame de la Garde. De basiliek staat op een 162 m hoge kalkstenen rots aan de zuidkant van de oude haven.

Deze basiliek is één van de belangrijkste toeristische trekpleisters van de stad. Daarnaast trekt deze kerk vele bedevaartgangers, met name tijdens de Maria Hemelvaartsdag op 15 augustus.

De eerste steen voor de fundering van de basiliek is gelegd op 11 september 1853 en de bouw is afgerond in 1864. Bij de bouw is zo'n 170.000 ton materiaal gebruikt, waaronder 23 scheepsladingen marmer en porfier uit Italië.

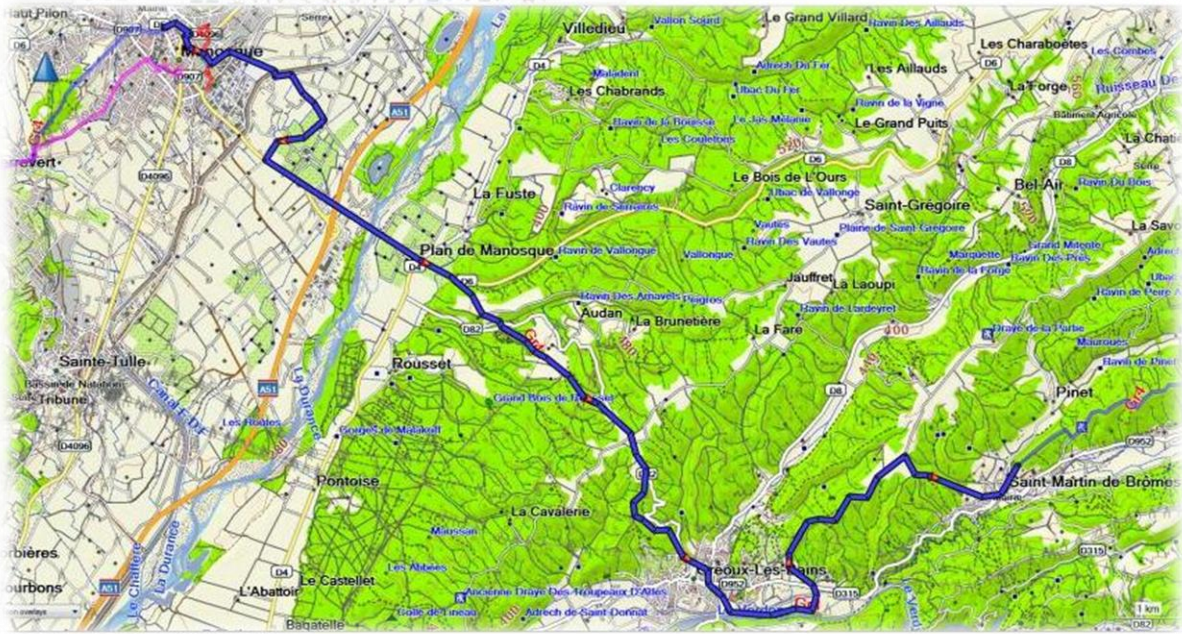

Bij de basiliek staat een 60 meter hoge klokkentoren met op de top daarvan een enorm standbeeld van de Heilige Maria met het kindje Jezus. Dit beeld is zichtbaar vanuit grote delen van de stad en ook van ver op zee.

Dinsdag 2 mei 2017

- Van : Manosque 320 m
- Naar : Saint-Martin-de Bromes 400 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

De stad Manosque is gelegen in het zuidwesten van het departement Alpes-de-Haute-Provence, in de regio Provence en is gebouwd op een van de uitlopers van de Luberon.

We steken de rivier Durance over. Deze heeft een lengte van 320 km. De bron ligt in de Alpen bij Briançon en ze mondt uit in de Rhône enkele kilometers ten zuiden van Avignon.

De voornaamste zijrivieren van de Durance zijn de Clarée, de Guisane, de Guil, de Ubaye, de Buëch, de Asse, de Verdon en de Coulon.

Ongeveer halweg krijgen we zicht op Gréoux-les-Bains. Dit is 'de poort' tot het Parc naturel régional du Verdon. Gréoux-les-Bains staat bekend om de geneeskrachtige warmwaterbronnen die al stammen uit de tijd van de Romeinen.

Vooral in de zomer worden de bronnen in Gréoux-les-Bains goed bezocht. Het dorpje zelf bezit een openluchttheater dat gevestigd is in een gerestaureerde ruïne van een vroeger tempelierskasteel.

We eindigen in het dorp Saint-Martin-de Bromes. Dit dorp is in de vorm van een amfiteater op de helling van een heuvel gebouwd.

Tour Templière, stamt uit de 13de eeuw, met een museum met archeologische vondsten, onder andere een sarcofaag uit de 4de eeuw. De kerk, uit de 11de eeuw, werd in 1921 als historisch monument geclasseerd.

Woensdag 3 mei 2017

- Van : Saint-Martin-de Bromes 400 m
- Naar : Moustiers-Sainte-Marie 600 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 8 uur

Het heeft gisteravond flink geregend waardoor er veel opstijgend vocht is dat zich uit in mistlierten. Vandaag schijnt de zon echter volop.

Af en toe dienen we een kleine omweg te maken om grote plassen te vermijden. Ook de modder, die hardnekkig blijft kleven aan de schoenen, speelt ons parten.

Vooral de Provence staat bekend om de lavendelteelt. Het duurt echter nog twee maand voordat de lavendel in bloei zal staan.

Af en toe krijgen we zicht op een hoger gelegen gebergte waar nog veel sneeuw op ligt. Ik vermoed dat de sneeuwbergen zich in het Nationaal Park Mercantour bevinden.

De meest indrukwekkende archeologische bezienswaardigheid in Riez is de oude colonnade. Het bestaat uit vier monolithische granieten Romeinse zuilen van 6 m hoogte. Het zijn de laatste resten van een Romeinse tempel gewijd aan de god Apollo en gebouwd in de late eerste eeuw.

Het dichtbebouwd dorp ligt in een door een gletsjer verbreed dal, waar de twee kleine riviertjes de Auvestre en de Cosostre samenstromen.

Rond Riez verbouwt men lavendel, dat ook een lokale honingindustrie mogelijk maakt. Men vindt er tevens truffels, en iedere woensdag tussen november en maart is er een truffelmarkt.

Percelen met jonge eiken worden van een degelijke afsluiting voorzien zodat wilde varkens er niet kunnen binnendringen. Ook de grond wordt onkruidvrij gehouden. Dit alles om zoveel mogelijk truffels te winnen.